

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. VII. Primas pugnas & congressus esse contra carnis concupiscentiam,
& voluptates, quæ & libidinem fouent: & ratio eas vincendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

re ac zelo te conuerte in ipsum hostem, & carnem tuam, ipsam castigando & conterendo, eò quodd talia appetat. & sic contumes ac dissolues omnia terrena, quæ peccati occasione tibi possunt adferre. Quod si te repente in aliquas occasiones & peccandi pericula induxerit, mox ad Deum recurre per orationem, & suscipit te sicut locustæ: vt scilicet fugias saltando super talem foueam, & profunditatem, vt periculum euadas. Et quemadmodum locustæ semper saltando progrediuntur, & maioris ætus tempore saltant frequentius: ita merito debes cor tuum ad res cælestes frequenter eleuare orationibus, & sanctis alijs affectibus: ne huius vitæ rebus nimium adhæreas. & tunc maxime frequentius tibi saltandum est, cum tentationum ardor magis premit. Denique si retractor aliquo tempore remittens, permiserit te tranquillum & pacatum viuere: non te iudices esse securum: sed *procul odorare bellum, exhortationem Ducum, & ululatum exercitus*: & ad pugnam te præpara. studeas rationes illas addiscere, quas septem *vitiorum* duces adferre solent, vt victores euadant: & attende tibi diligenter, vt *passionum* tuarum agmen possis cognoscere. bene enim paratus non vincetur.

Hæc summam sunt documeta, quæ Dux noster suis electis suggerit, cum residet in eis tanquam generosis gloriæ suæ equis, per quos pugnat, & vincit, & coronam obrinet, quam in suo capite gestat: hæc enim victoria, ipsius potius est, quam nostra. Et quemadmodum Apostolus monet: quotiescunque vincimus *x debemus Deo gratias, qui dedit nobis victoriam per D. N. I. C.* eius filium, ad cuius pedes & thronum mittere debemus coronas nostras, quemadmodum *y seniores* illi faciebant in Apocal. dicentes & confitentes, ipsum Agnum eas comparasse, & ipsorum capitibus imposuisse. Et quandoquidem ipse cepit in nobis vincere eo animo vt victoriam prosequatur: resumamus nos animum cum ipsius auxilio, vtendo prædictis eius documentis contra particularium vitiorum tentationes, præcipue *septem* capitalium: eo modo, quem in subsequentijs capitibus exponemus.

CAPVT VII.

PRIMAS PVGNAS ET CONGRESSVS ESSE CONTRA CAR-
nis concupiscentiam, & voluptates, quæ gula & libidinem fouent: & ratio eas vincendi.

Primus Satanae instrumentum ad omnes suas tentationes est caro, & eius concupiscentia: à qua primus conflictus, & quidem satis cruentus provenit: cuius ferocitatem depingit S. Ioannes dicens: *a seuisse equum vnum, & qui sedebat super illum, habebat gladium magnum: cuius est illi potestas, vt sumeret, & auferret pacem de terra, & vt inuicem se interficerent.* In qua pugna est duplex genus pugnantium, quia carnis concupiscentia duo producit inordinatarum affectionum genera, quæ semina sūt grauissimarum tentationum. *Primo* sūt furentes & importunissima sensualium volupta-

tum

4.
Mortificatio5.
Oratio.
S. Greg. 3.6.
Solicitudo.Victoria Dei
est.x 1. Cor. 5.
57.y Apoc. 4.
10.Continuan-
da est.

a Apoc. 6. 4.

Lib. 31. c. 4.

Carnalia
vicia prius
superanda.

1.

Cf. 2. de
summo bo
no c. 22.Lib. 30. Mo
ral. c. 26.

2.

b Jer. 12. 5.
S Thom. 2.
2. q. 148. a. 3.
A faciliori-
bus incho-
andum.Cassi. lib. 5.
c. 20. & Col.
5. cap. 26.c Ephe. 6. 12.
Serm. de ab-
dicat. rerū.

3.

Caro negli-
gia ducit ad
omne scelus.2. 2. q. 148.
a 3.

4.

tum appetitiones, quibus gula libidoque fouentur: quas S. Gregorius vitia carnalis appellat: eò quòd vehementer impellant ad delectationes in cibo & potu, & fœdas voluptates, quæ sunt propriæ carnis, originalis peccati sanguine defœdatæ. Quæ caro (si ad mysticum sensum attendamus) significatur per *equum rusum*, in quo sedebat primus tentator, qui eam gubernat; eiusque passionibus ac sensibus vitur ad crudele nobis bellum inferendū, nosque in hæc duo carnis vitia præcipitandos. quorum pugna; (vt ait S. Miodorus) sunt primæ in vita spirituali. in quibus oportet, nos victores euadere, si velimus etiam reliqua vitia superare: quemadmodum prolixè ostendit S. Gregorius, dicens: prius oportere hostes vincere, qui sunt *intra* ipsam ciuitatem: postea exeundum ad pugnandum cum iis, qui sunt *extra* illam: si enim ad pugnam exeas cum externis, vastabitur ciuitas ab internis. Cùm igitur gula & libido hostes sint domestici; pugnentque armis nostræ carnis ad delicias propensæ; nosque etiam seorsim manentes & inclusos impugnet: necesse est primam nostrum impetum in eos facere, & conaricodem subiicere priusquam alios aggrediamur, qui sunt exterius.

PRÆTEREA, qui contra hostes *visibiles* pugnare non nouit: quomodo nouerit contra *inuisibiles*? & qui in *leuioribus* pugnis timidior est, & pusillanimis: quem animum habebit ad pugnas difficiliore? nam si (vt ait Ieremias) *b cum pedibus currens laborasti: quomodo contendere poteris cum equis*. Cùm igitur carnalia vitia sint nobis spiritualibus *notiora*, & gula sit reliquis *facilior*: qui ab his vincitur, quomodo alia aggredi audebit? imò, vt ait S. Gregorius, qui se *paruis* prosterni conspicit: conflagere cum maioribus erubescit; & qui se videt à *visibilibus* hostibus prosterni, statim conicit se ab *inuisibilibus* prostratum. Cùm, vt ait Apostolus: *c non sit nobis colluctatio aduersus carnem, & sanguinem tantum, sed aduersus Principes, & potestates inferni*. Et idem dæmon, cùm videt, se in *modico* nos superasse: magnum concipit animum nos in *omnibus* superandi.

ACCEDIT, quod si dæmones tormenta nostra bellica configant; non poterimus cum illis congregari, & cùm nostrum corpus cum suis potentiis sit animæ instrumentum ad omnes actiones, quibus sit pugnatūra, & hostibus restitutura: si corpus ipsum est prostratum, vitiisque gula & libidinis confixum (quæ notabiliter inuertunt, & inhabile reddunt ad bonas reliquas actiones) in promptu erit, vt in alia innumera peccata nos præcipitent. Et propterea S. Thomas ait: gulam ob suos effectus præminentiam quandam habere super alia vitia: quia in omnibus præbet aditum. id quòd multò magis efficit libido: cuius inordinatio adhuc est magis perniciofa.

QVI D autem dicemus de strage à tentatore per hæc duo vitia illata, quando ei datur *gladius magnus, & potestas*, vt execrabilis sua suggestione vta-

tur,

tur, foueatq; ipsius carnis passiones? statim incipit *pacem sumere* & auferre, & miserandam in ea discordiam & pestem seminare. Gula (ait S. Basilus) culpam originale inuexit in mundum: sustulit felicem *pacem*, qua parentes nostri fruebantur in paradiso; & causa fuit mortis, quam omnes incurrimus ob gustatum ab Adamo prohibita arboris fructu. Hæc (ait S. Chrysostomus) deiecit eum in hanc lachrymarum & discordiarum vallem; laxauitq; habenas, quibus *libido* infrænata tenebatur: & sic incepit carnis suæ nuditatem & rebellionem sentire. Et vtraque simul causa fuerunt e *diluuio*, quod totum mundu submersit: & *ignis*, quo infelix *Sodoma* conflagrauit & idololatriarum, discordiarum, & mortis innumerabilium Israelitarum in deserto: nam, cum semel *gessissent manducare & bibere, surrexerunt ludere, & idolum colere*; & alias accedentes ad *mulieres Moabitides adorarum*, in earu gratia *Deos earu*, quam ergo maiore perniciæ & vastatione adferre potest Saranæ gladius, qua vt pacem dissoluat cu vero Deo, & efficiat vt multi factis negent cultu & adorationem ipsi debitam? *multi enim sunt* (ait Apostolus) *inimici crucis Christi*, in quem crudele excitant bellum, *quorum Deus venter est*, & carnis voluptates; ac propterea *eorum finis interitus, & æterna confusio*.

Huc accedit lamentabilis illa discordia, de qua idem Apostolus ait quod *caro concupiscat aduersus spiritum: spiritus autem contra carnem: hæc enim sibi inimicem aduersantur*: & quisque pugnat vt alterum vincat, & occidat: Spiritus, vt prauas carnis inclinationes sibi subijciat: hæc vt bonas spiritus propensiones ad se trahendo vincat: quæ vix (vt ait Ieremias) rem sibi iucundam aspexit, cum instar *lequi emissarii hinnit* ad rem, quæ illam recreat & oblectat: quamuis mors propterea accidat animæ. In hac autè pugna tam contentio- & ancipiti *duo sunt Duces* pugnantibus fauentes: *spiritus S.* inspirationibus suis fauet spiritui, vt strenue certet aduersus carnem: at *daemon* execrandis suis suggestionibus tanquam framea fauet ipsi carni, vt fortiter spiritui resistat, non tam violenter, quàm *blande* alliciendo: quod si ille blanditijs huiusmodi emolliatur, & sese illi dedat: vitam amittit, & spiritus S. illum deserit. Quemadmodum Dalila à Philistæis, Samsonis hostibus persuasa, blanditijs illum decepit, & causa fuit cur *in recederet ab eo Dominus*, & in manus incideret Philistæorum: à quibus tanquam vile mancipium tractaretur.

S E P non in solo spiritu damna sistunt, quæ tentator suo gladio infert. Nam ex repercussione adfert alia non leuiora ipsimet carni in rebus, quas illa ad suam voluptatem expetit. Si enim diligentius inspiciamus gula & luxuria *quinque* illa, quæ huius mundi homines plurimi faciunt, valde destruunt bona scilicet fortunæ, honorem, delicias, sanitatem, & vitam ipsam. *Fortuna bona* destruunt: quia, vt suis propensionibus ac delitijs satisfaciant, ea consumunt: sicut Esau *in primogenita sua vendidit pro lentis edulo: & abiit*,

Gula omnē inuexit pacem.

Hom. 13. in Mat. tom. 2.

c Gen. 7. 17. 21.

Cap. 19. 24.

Eccl. 16. 49.

g. 20. 32. 6.

h Num. 25. 2

Eccl. 31. 16.

i Phil. 3. 19.

S. Gal. 5. 17.

Iere. 5. 8. Duo duces pugnantiu.

Caro blāda.

m Indic. 16. 20.

6. Caro quinque damna adfert.

n Gen. 25. 24

Fortunarii.

o Luc. 15. 13.
Honoris.p Psal. 48.
13. 21.3 Eth. c. vlt.
S. Tho. 2. 2.
q. 142. a. 2.
Voluptatis.

q Pro. 23. 31.

1 Job. 20. 14.
16. 24. 20.

Sanitatis.

1 Job. 20. 22.

u Sap. 11. 17.

Interrog. p.
Vita.x Psal. 104.
3. 7.

parus pendens quod primogenita sua vendidisset, vt suam famem expleret: & filius prodigus o dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose. Honorem laedit, quia despectum hominem faciunt, tanquam degenerantem ab ingenuitate humana, seq; delictis & voluptatibus tradentem: quæ sunt cum bestijs communes. per illa enim maxime p comparatur homo (vt ait Dauid) *iuuentus insipientibus & similis factus est illis. & vere insipientibus comparatur: quia vtrumque hoc vitium valdè obscurat iudicium rationis: in qua hominis gloria consistit. Et propter hanc causam ebrietas apud homines ingenuos & honoratos, est vitium infame. & de intemperantia dixit Aristoteles, quod sit vitium puerile: eò quod gustatus oblectationem potius sequatur, quam dictamen rationis. Et luxuria, cum crescit, magnam adfert infamiam, & notam ac maculam honori apponit. Quid verò dicam de voluptate, quam vtraque tantoperè appetit: quam tamen ipsamet, cum nimia sunt, imminuunt. Et licet blandè initio ingrediatur: in fine tamen vehementer cruciat. Propterea enim dixit Sapiens: q ne intuearis vinum quando flauescit, cum splenderit in vitro color eius: ingreditur blandè, sed in nouissimo mordebit vt coluber: & sicut regulus venena diffundet. Quasi apertè diceret: cohibe appetitum voluptatis, quem gula & libido in primo suo ingressu adferunt: cogitans & perpendens dolorem & cruciatum, quem post suum accessum efficiunt. nimius enim cibus conuertitur in colubrum, & nimius potus in regulum: &, vt dicitur in libro Job: r panis eius vertitur in fel aspidum intrinsecus: & inhonesta dulcedo in vermes. Hæc enim omnia mordent, veneno insciant, & felleam amaritudinem conscientie inferunt: quam horrendis moribus rodunt. Imò ipsi corpori graues adferunt morbos ac dolores; & interdum etiam pudorem & ignominiam, & hac ratione parata quasi pecunia exsoluit in septuplum voluptatem, qua, dum peccaret, fuit affectus; manetque miser stomachus cruditatibus affectus, & afflictus: t cum satiatus fuerit, ardebitur, estuabit, & omnis dolor irruet super eum. vt sic locum habeat, quod dixit Sapiens: quia u per qua peccat quis, per hæc & torquetur. ita vt gula & libido carniſces fiant eas admittentis; & quæ voluptatis fuerunt instrumenta, sint & cruciatus. Et quod rē totā maxime confirmat est, quod (vt S. Basilius perpendit) id quod Deus ad vitæ conseruationem & humani generis dilatationem creauit, conuertatur in lethiferum venenam, mortem adferens cum infirmitatibus grauissimis, & per modos violentos: quemadmodum apparet in Hebraeis per desertum ambulantibus: quos Deus a morbis praferuauit; vt enim Dauid dixit: x non erat in tribubus eorum infirmus: in pœnam tamen gulæ, & libidinis, violentas, valdeque horrendas mortes sunt perpeffi.*

Ex dictis facile intelligitur, quàm sit ferox primus hic tentator, eqto infidens ruse indomitæ carnis: quando Deus illi permittit g'adium suum vibrare.

brare. Contra quem imit pugnam Dux noster Iesus in suis electis, in quibus & per quos ingreditur vincens vt vincat: quia suis inspirationibus mouet, strenueque adiuuat, vt minores hostes superent: & ita possint etiam maiores vincere: vt scilicet carnalia vitia superantes, possint etiam spiritualia prosterne; & gulam vincentes, libidinem quoque vincant: & hac superata, etiam Iram, Superbiam, & reliqua ferociora vincant.

PRIMUM autem, quod ad vincendum in his pugnis, illis inspirat, est propria imbecillitatis cognitio, ac defectus virium ad vincendum, nisi ipsemet Dominus pugnet & vincat in eis: quemadmodum Salomon, etiam si yfortunus esset animam bonam, ad bona scilicet propensam, corpusq; haberet incontinentem, beneq; constitutum, fatebatur tamen, se non posse esse continentem, nisi Deus hoc ipsum ei daret. Sed distinctius adhuc Apostolus hoc expressit, qui omnium nomine dicebat: *et video aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meae, & captiuam me in lege peccati, qua est in membris meis: Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius.* a mortali sc. hoc corpore: qui tamen seipsum consolans statim subiungit: *gratia Dei per Iesum C. D. N.* Hic Saluator pugnat, vincitq; in me & per me carnem meam. Ipse rufum hunc equum domabit, daemoneq; ipsum gubernantem, vincet: eiusq; gladii hebetabit. Ne timeas, o anima, pugnam inire contra hunc hostem, si Christi temperantia & castitatem amplectaris. Accipe in manu tua eius arcum, adhibens eius verba, & exempla, doctrinam eius, & crucem: eiacularare in carnem tuam sagittas, dicens ei: o misera & caeca: Dominus tuus tibi dicit, a beatos esse qui lugent: *beati autem iis, qui ridet: quia lugebunt & flebunt.* tu vero fletum fugies, risum amas, & quæris, ipse ieiunat in deserto: tu vero quæris, vt indulget comedas, & bibas: ipse in cruce pendens, felle & aceto potatur: & tu cibos & escas quæris magni pretij: ipse ardet igne dolorum & cruciatuum: & tu quæris ardere igne sensualium voluptatum? non ita erit in posterum. Sed quemadmodum ipse carnem suam habet tribus clavis affixam cruci, & ex suis vulneribus sanguinis torrentes fluunt: ita ego meam crucifigam, ieiunijs, verberibus, cilicijs & alijs asperitatibus: sanguinem ipsum, si opus sit effundendo, vt omnia eius vitia & concupiscentias mortificem. vt hac ratione rufum illum colorem, quo iam est tincta, permutem ne in posterum rubeat sanguine peccatorum, sed proprio, quem pro eis effundam; & e agni sanguine, in quo Sancti lauerunt & dealbauerunt stolus suas, corpora scilicet & animas. Et quoniam sanguis hic in sanctis Sacramentis est repositus: eis ego me muniam contra vitia carnis, præcipue sanctissimo altaris Sacramento, in quo castissima & immaculati Agni caro consistit; & d vinum germinans virgines: cuius cibus & potus confortabit carnem meam, aduersus gulæ & libidinis tentationes; facietque illam temperantem & castam.

I.
Diside tibi.

y Sep. 8. 20.

2 Rom. 7. 23.

2.
Christum
in carne.
1 Matt. 5. 5.
2 Luc. 6. 25.

3.
Mortificatio.

c Apoc. 7. 14.

4.
S. Sacramenta.
3 Zach. 9. 17

5. *Imaginatio
frangenda.*
HISCE considerationibus ac remedijs danda tibi est opera, vt hostis gladium ex eius manibus excutias, aut certe hebetere reddas, vim reprimere *imaginationum*, quas in te repente iaculatur, aut ipsa tua phantasia ex se producens est & studens, loco prauarum, bonas proferre. Nam quemadmodum clauus clauo pellitur: ita praua cogitatio pellitur bona; & imaginatio Christi crucifixi, imaginationem pellet delectationis impurae; & ignis infernalis apprehensio, libidinosi ignis representationem extinguet.

6. *e Gen. 23. 25
e cap. 32. 25.*
*Ducis spiri-
tual. tract. 1.
cap. 2.
Deus orati-
one vincen-
dus.*
PRÆTEREA sicut Iacob, cum videret, se persecutionem pati à fratre suo Elau, quod *erisum* significat, recurrit ad orationis remediū, lacrymisque *luctabatur* tota nocte usque mane cum viro, hoc est cum ipso Deo: qui tetigit *neruum femoris eius*, & statim emarcuit: mutauitq; nomen eius Iacob in Israel, dicens: si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines praualebis: ita quando experieris persecutionem carnis tuæ, & effrenis huius equi *rufi*, arripe arcum orationis; & iacias ad Deum iaculatoriarum orationum sagittas, quæ eius cor penetrent: & ita vrgere eum perge, donec in tuum veniat auxilium; & carnis tuæ neruus, amor scilicet sensualis, & voluptatum appetitio, cui eius vis innititur, emarcescat: nam, si in Deum eris fortis, orationibus tuis eum deuinciens: praualebis contra tuos hostes, pugnante ipso in te, & per te, ad eos prosternendos.

7. *Occasio vi-
sanda.*
g Ios. 11. 6.
h Mat. 18. 8.
*Otium ner-
uus peccati.*
*Tentatio à
parentibus.*
DENIQUE, quoniam dæmon etiam te aggredietur in *equis rufis* multorum hominum, aut mulierum, helluonum, & impurorum, vt per eos in hæc duo vitia deiiciat: reuoca in memoriam id, quod DEVS D. N. iussit facere Ducem illum Iosue, cum egrederetur ad pugnam contra suos hostes: *g equos*, inquit, *eorum subneruabis*. Ille (ait Origenes) Dæmonis equos subneruat, qui gladio mortificationis neruos abscindit tentationum, carnis scilicet passiones, & exteriores occasiones, quibus illæ aluntur & fouentur. Ideo enim noster Saluator dixit: *h si pes tuus scandalizat te, abscinde eum*, & celeritè *proiice abs te*. Fuge tam perniciosam societatem, & abscinde neruos tuorum affectuum gladio verbi DEI, & rationum, quas attulimus. Abscinde quoque gulæ & libidinis neruos, qui sunt cibi, & condimenta pretiosa, & luadua; & vina remoue pretiosa, & condita, conuiuia, comædias, ludos & aspectus minus compositos, aliaque profana otia, & quæ talibus peccatis occasionem præbent; & ipsam *otiositatem*, quæ prædictorum omnium est *neruus*: & hac ratione tutior eris. Reliqua ad vtrumque hoc vitium pertinentia proponuntur in proprio de continentia & castitate Tractatu. Imponamus tandem huic capiti finem, insinuando inordinatas alias affectiones, quas concupiscentia carnis producit inter parentes, & filios, fratres, & cognatos, qui magis ad literam significantur per *equum rufum*, in quo Dæmon sedebat cum suo gladio, vt Christum D. N. eiusque Discipu-
los

los persequeretur, quemadmodum ipſemet monuit: nec in hanc diem ceſſat; eadem via, & per eodem ſuos milites eos tentare & perſequi: qui ad ſtatum Religioſum ſunt vocati: quemadmodum apparebit; cū de eo ſtatu ſermo inſtituetur. Ad eum enim reiſcio, quōd ſpectat ad hanc tentationem, nam inter Chriſtianos illi maxime importunam hanc tentationem ſentiunt, qui agunt de Religioſo ſtatu ſuſcipiendo.

C A P V T VIII.

OCVLRVM CONCVPIſCENTIAM, CVRIOſVM ſcilicet ſciendi deſiderium, ac proprium iudicium, radicem eſſe multarum tentationum contra fidem, & Chriſtianam perfectionem: & quæ ratio-
ne illa vincende.

P O ſt pugnas cum carnis concupiſcentia, ſequuntur illæ, quæ habentur cum concupiſcentia, quam S. Ioannes appellat *oculorum*, quæ (vt ait S. Thomas) conſiſtit in deſiderio inordinato res duas conſequendi, quæ in mūdo ſiūt, ſcientiam ſcilicet, & diuitias. P R I M A concupiſcentia appellatur C V R I O S I T A S: quamuis hoc nomen non ſatis eius vim explicet. eſt enim inordinatio illa oculorum, quos peccatum aperuit, cū ſerpens tentans Euam dixit: *b in quocunq; die comederitis ex eo fructu, aperientur oculi veſtri: Et eritis ſicut Dii ſcientes bonū & malū*: qua conſentiente in tentationem, inuaſerunt & occupauerunt eam duæ oculorum concupiſcentiæ valde pernitioſæ. Prima *oculorum* materialium corporis, qui ſtatim appetuerunt curioſè videre res nouas, pulchras & iucundas, quæ corporis lenius recrearent. Et ita addit Scriptura Sacra *vidit mulier quod bonum eſſet lignum ad veſcendum, & pulchrum oculis, aſpectuq; delectabile*. Non abſque cauſa (ait Rupertus) ponitur in textu verbum illud, *vidit mulier*. non quōd priùs non vidiffet arborem ipſam ſcientiæ, ſed quōd tunc curioſis oculis eam aſpexerit, attendens ad omnia, quæ in illa erant: vt aſpectum ſuum, guſtarum, & reliquos ſenſus recrearet. Er ex hac oritur altera concupiſcentia oculorum animæ ſpiritualiū, qui ſcire deſiderant bonum & malum, ſicut D E V S nouit: appetentes ſuperbè & arroganter ſingularem in ſcientiis excellentiam, vt plurima nouerint non curantes, an illa bona ſint, an mala; vtilia: an pernicioſa. Et quamuis concupiſcentia ad oculos aperiendos dirigatur eos tamen multò ampliùs excœcat ingentibus ignorantibus, & erroribus illam comitantibus. Quemadmodum miſera: Eriæ in illa tentatione e-

at. Ioã. 2. 16.
1. 2. q. 77 a. 5

Curioſitas.

b Gen. 3. 5. 6

I.
Videndi.

Li. 3. de Tri-
nit. c. 9

2.
Sciendi.